

نقش نواحی صنعتی در اشتغال و کاهش مهاجرت‌های روستایی

(مطالعه موردی: ناحیه صنعتی لاسجرد)

دکتر احمد پوراحمد - دانشیار دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران*

دکتر مهدی طاهرخانی - استاد بارگروه جغرافیا، دانشگاه تربیت مدرس

رحمان باباخانی - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری

پذیرش مقاله: ۸۱/۶/۲۳

چکیده

با گذشت بیش از نیم قرن و تجربه انبوی از الگوهای نظری و تجربی در کشورهای در حال توسعه، بی‌تردید صنعتی شدن به عنوان رویکرد غالب دهه‌های اخیر از جایگاه ویژه‌ای برخوردار بوده است. در این راستا ارتباط بین صنعتی شدن و توسعه روستایی از طریق ایجاد فرصت‌های شغلی و درآمدی تصریح شده است. صنعتی شدن روستاهای در قالب ایجاد نواحی صنعتی به هدف دستیابی به توسعه پایدار روستایی در دهه اخیر مورد توجه برنامه‌ریزان توسعه روستایی کشور بوده است. به منظور ارزیابی اثرات و پیامدهای ایجاد نواحی صنعتی در مناطق روستایی، با مطالعه موردی ناحیه صنعتی لاسجرد در استان سمنان، شاغلین این ناحیه مورد مطالعه و بررسی قرار گرفتند. نتایج تحقیق نشان می‌دهند که ایجاد فرصت‌های شغلی برای روستائیان موفقیت آمیز نبوده، چرا که ۶۶/۷ درصد شاغلین را ساکنین شهرها به خود اختصاص داده‌اند. همچنین یافته‌های تحقیق نشان می‌دهند که انگیزه مهاجرت در شاغلین کاهشی در بر نداشته است.

واژگان کلیدی: اشتغال، استان سمنان، مهاجرت‌های روستایی، نواحی صنعتی

مقدمه

محدودیت امکانات اشتغال در روستاهای از یک سو و توسعه خدمات و امکانات در نواحی شهری از سوی دیگر، سبب افزایش مهاجرت روستائیان به شهرهای بزرگ می‌گردد. با توجه به اینکه بخش کشاورزی از نظر ایجاد اشتغال جدید، قادر به پاسخگویی نیازهای روستائیان نیست و خود این بخش با اشتعال و فزونی نیروی انسانی مواجه است، ضرورت صنعتی شدن روستاهای به عنوان یکی از راه حل‌های مناسب برای ایجاد اشتغال، افزایش درآمد روستاییان، جلوگیری از مهاجرت به شهرها و بالاخره توسعه صنعتی کشور بیشتر احساس می‌شود (مردوخی، ۱۳۷۳، ص ۳۷).

صنعتی شدن عبارت از بازدهی مستمر و فزاینده نیروی کار با استفاده از ابداعات فنی و سازمان منظم کار است که به عنوان بعدي از توسعه اقتصادي موجب افزایش در آمد ملي، ارتقاء سطح زندگی و رفاه عمومي مردم می‌گردد (ازکيا، مصطفى، ۱۳۶۵، ص ۶).

با ايجاد و تكميل نواحی صنعتی روستایي می‌توان به مهمترین مواقع موجود در راه ايجاد صنعت در روستاها يعني تهیه زمین مناسب و بلا معارض و تهیه امکانات زیربنایی (آب، برق، جاده دستری و ...)، غلبه نموده و بدینویله، مشوق‌های لازم جهت سرمایه‌گذاران و کارآفرینان فراهم خواهد شد (معاونت عمران و صنایع روستایي، ۱۳۷۸، صص ۳ و ۲). توسعه صنایع روستایي در دو محور صنایع کوچک و صنایع دستی انجام می‌گيرد. کشورهای در حال توسعه از لحاظ صنایع روستایي با يكديگر تفاوت‌های آشکاری دارند، بطوری که علاوه بر تفاوت‌های فرهنگی، اقتصادي، اجتماعی و جغرافیایي، از نظر سطح فن‌آوري، اندازه صنایع، پیوند با بازار و نیروی کار نيز از تفاوت‌های عمده‌اي برخوردارند. بنابراین تعریف، صنایع روستایي نيز براساس شرایط مذکور متفاوت است. طبق تعریف سازمان جهانی کار، صنایع روستایي به صنایعي گفته می‌شود که در نواحی روستایي یا مراکز روستایي مستقر هستند و عمدتاً از نیروی کار روستایي استفاده می‌کنند. بطور کلی اين صنایع بيشتر مواد خام یا تولیدات محلی را به مصرف می‌رسانند و تولیدات آنها به بازارهای محلی عرضه می‌شود؛ اما گاه ممکن است اين صنایع تولیدات خود را به بازارهای ملي و بين‌المللي نيز عرضه کنند (خزاعي، ۱۳۷۹، صص ۱۴۳-۱۴۱).

براساس اين تعریف و به منظور توسعه نواحی روستایي کشور، ايجاد واحدهای صنعتی اعم از متصرفکر در قالب نواحی صنعتی و نيز غير متصرفکر به شکل کارگاههای مستقل تولیدی، مطمئن نظر برنامه ریزان و متویلان توسعه روستایي کشور قرار گرفت. بدین منظور از سال ۱۳۶۶ اقدام به بررسی و احداث ۱۷۰ ناحیه صنعتی روستایي در سطح کشور گردید که از اين تعداد ۹۰ ناحیه به بهره برداری رسيده است (۸۰ ناحیه دیگر نيز در مراحل مختلف پیشرفت فیزيکي می‌باشد). در اين نواحی ۳۴۹۰ واحد تولیدی قابل استقرار بوده که پيش‌بیني می‌شود زمينه اشتغال ۱۲۰۵۰ نفر را فراهم سازد (معاونت عمران و صنایع روستایي، ۱۳۷۹، ص ۱).

به منظور بررسی و تحليل نقش نواحی صنعتی روستایي در ايجاد فرصت‌های شغلی و کاهش مهاجرت‌های روستایي، ارزیابی میزان تحقق اشتغال پيش‌بینi شده در نواحی صنعتی و اثر آن در جلوگیری از مهاجرت روستائيان به مراکز شهری، ناحیه صنعتی لاسجرد در مجاورت روستای لاسجرد با مساحتی بالغ بر ۲۰ هكتار واقع در استان سمنان انتخاب گردید. از دلایل انتخاب اين ناحیه صنعتی از میان پنج ناحیه فعال استان، قدمت آن نسبت به سایر نواحی صنعتی (جدول شماره ۱)، تعداد واحدهای فعال و شاغلین بيشتر آن در مقایسه با سایر نواحی استان بوده است.

مباني نظری تحقیق

تحقیقاتی که فعالیت‌های صنعتی را مطابق با اصول جغرافیایي مدرن مورد تجزیه و تحلیل قرار داده‌اند، عمدتاً بعد از سال ۱۹۶۲ منتشر شده‌اند (قره نژاد، حسن، ۱۳۷۱، صص ۱۱-۱۳). در اين خصوص بيشتر صاحب‌نظران به اهمیت، پیامدها و عوامل مؤثر در موقعیت صنایع در مناطق روستایي پرداخته‌اند، بطوریکه اولاف فاس^(۱) با تأکيد بر اهمیت

صنایع کوچک مقیاس در مناطق روستایی، معتقد است که نقش سرمایه‌گذاری‌های کوچک در مناطق مختلف به اثبات

جدول ۱- اطلاعات نواحی صنعتی به بهره‌برداری رسیده استان سمنان تا پایان سال ۷۹

ردیف	نام ناحیه صنعتی	نام شهرستان	میزان پیشرفت فیزیکی (درصد)	مساحت(هکتار)	سال شروع	سال بهره‌برداری
۱	لاسجرد	سمنان	۹۵	۱۰	۶۶	۷۳
۲	فولاد محله	سمنان	۸۳	۱۰	۷۲	۷۵
۳	بیارجمند	شهرورد	۷۴	۲۰	۷۱	۷۵
۴	باتری	گرمسار	۵۷	۲۸	۷۲	۷۸
۵	صيد آباد	دامغان	۶۵	۲۰	۶۹	۷۶

مأخذ: وزارت جهاد کشاورزی، معاونت عمران و صنایع روستایی، اداره نواحی صنعتی

رسیده، اما سهم این صنایع در اشتغال‌زایی مناطق روستایی نسبت به مناطق شهری بیشتر مورد تأکید است (فاس، ۱۹۹۷، ص ۲۵۴).

اج. آنتولف^(۱) و همکاران در تحقیقی جامع و در راستای ارزیابی پیامدهای صنعتی شدن روستا در کشور اندونزی معتقدند که با استقرار واحدهای نساجی در طول ۶۰ سال، تغییرات وسیعی در این کشور بوجود آمده، بطوری که در طی این مدت، ناحیه مورد مطالعه به عنوان قطب نساجی کشور معروف شده است (آنتولف، ۱۹۷۹، ص ۱۵). در این خصوص، ارتباط صنعت نساجی و کشاورزی کاملاً ملموس است. جذب نیروی مازاد در بخش کشاورزی بسوی فعالیت‌های صنعتی، منجر به کاهش نیروی کار در بخش کشاورزی و افزایش تولید صنایع نساجی گردیده است. بنابراین صنایع نساجی در این ناحیه نه تنها منجر به ایجاد فرصت‌های شغلی شده، بلکه در کاهش اختلاف درآمد میان گروههای کم درآمد و پر درآمد نیز مؤثر بوده شده است.

ولدسمه^(۲) طی تحقیقات خود در کشور ایوبی (۱۹۷۹) معتقد است، صنایع مناسبی که در مناطق روستایی این کشور توانسته‌اند اثرات مطلوبی بر جای گذارند صنایع غذایی، نساجی و سلولزی هستند. این صنایع به کاهش نابرابری‌های منطقه‌ای، توسعه مهارت‌های جدید و اجتماعی شدن فعالیت‌های تولیدی در مناطق روستایی منجر شده‌اند (ولدسمه، ۱۹۷۹، ص ۳۱).

سیلوین کلوتیر^(۳) با مقایسه تطبیقی انواع فعالیت‌های صنعتی میان مناطق شهری و روستایی معتقد است که صنایع غذایی و نساجی در مناطق روستایی نسبت به مناطق شهری از آثار و پیامدهای مطلوب‌تری برخوردار بوده‌اند (کلوتیر، ۱۹۸۱، ص ۳۳۷).

میسرانیز معتقد است که دو نوع فعالیت صنعتی در مراکز روستایی مناسب هستند:

الف) صنایعی که با فرایند محصولات کشاورزی همگام می‌شوند. برای مثال تولید کنسرو، میوه، سبزیجات، لبیات، تولید محصولات چوبی، تولید انواع روغن‌های گیاهی و ...

ب) صنایعی که در پیوند با فعالیت‌های کشاورزی، نیازمندی‌های بخش کشاورزی را تأمین می‌نمایند مانند کارخانجات تولید کننده کودهای شیمیایی، ساخت ابزار آلات زراعی و ... (میرزا، ۱۹۹۱، ص ۲۵). جیمز کوران و دیوید استوری^(۱) ضمن تبیین تفاوت مشاغل شهری با مناطق روستایی معتقدند: مشاغل صنعتی کوچک مقیاس در سال‌های اخیر در مناطق روستایی از رشد سریعتری برخوردار شده‌اند. این مشاغل در مناطق روستایی بهتر و موفق‌تر از مشاغل کوچک مقیاس شهری عمل نموده‌اند (کوران و استوری، ۱۹۹۳، ص ۱۶).

اسلام ریزو انول^(۲) در تحقیقی جامع (در سال ۱۹۹۴) اثرات صنعتی شدن مناطق روستایی چین در دوره بعد از اصلاحات را مورد بررسی قرار داده و صنعتی شدن را به عنوان موتور محرك توسعه روستایی در چین معرفی و تصریح می‌دارد:

با استقرار صنعت در مناطق روستایی، ضمن افزایش درآمد خانوارها، الگوی مصرف مواد غذایی و کالاهای مصرفی با دوام به میزان قابل توجهی دچار تغییرات اساسی شده است (ریزو انول، ۱۹۹۴ و ۱۹۴۶). جی‌تی. شی^(۳) با بررسی سیاست‌های توسعه روستایی در کشور تایوان در سال ۱۹۸۵، ظهر تخصص‌گرایی، توازن شهری- روستایی، افزایش درآمدهای محلی و افزایش ضریب استغال غیرکشاورزی را از اثرات استقرار صنعت در مناطق روستایی می‌داند (شی، ۱۹۸۵، ص ۲۲۲).

ال. وای گودرای^(۴) با بررسی اثرات استقرار صنعت در پاریش لوئیز یانا در سال ۱۹۷۷ و بایان اثرات استغال‌زایی طرح‌های صنعتی در مناطق روستایی، بر کاهش روند مهاجرت‌های روستایی تأکید نموده و معتقد است: از آغاز مرحله استقرار صنعت در این مناطق، مهاجرت به داخل بیشتر از مهاجرت به خارج به نسبت دیگر مناطق روستایی تجزیه شده است (گودرای، ۱۹۷۷، ص ۱۵ - ۳).

کارل لیدهولم^(۵) در سال ۱۹۹۶ با بررسی فعالیت‌های صنعتی مستقر در مناطق روستایی تایلند، معتقد است که فعالیت‌های غیرکشاورزی سهم قابل توجهی در همگن نمودن و ثبات درآمد روستائیان در سرتاسر سال داشته است. تجزیه و تحلیل لیدهولم نشان می‌دهد که نوسان ماهیانه درآمد خانوارهای روستایی در تایلند با فعالیت‌های صنعتی، بسیار کمتر از تغییر پذیری کل درآمد خانوارهای روستایی با فعالیت‌های کشاورزی بوده است (لیدهولم، ۱۹۷۶، ص ۴۸). در اعلامیه «لیما» صنعتی شدن به عنوان ابزار رشد سریع اقتصادی و توسعه اجتماعی کشورهای در حال توسعه معرفی شده و صنعتی شدن روستاهای به عنوان قسمی از سیاست توسعه همه جانبه روستایی که قادر است هم با ایجاد فرصت‌های شغلی و هم با تأمین نیازهای اساسی جمعیت روستایی، گامی در جهت توسعه روستایی بردارد، معرفی شده است (یونیدو، ۱۹۷۹، ص ۱-۷)^(۶).

ام. تی هاگ^(۷) ضمن تحلیل فرایند توسعه روستایی بر این باور است که به موازات دیگر بخش‌های اقتصادی و اجتماعی، صنعت باید به عنوان مهمترین مؤلفه هر برنامه توسعه یکپارچه روستایی پذیرفته شود. ماهیت و الگوی صنعتی

شدن، خواه کوچک مقیاس و یا صنایع دستی، تابع مواد خام اولیه و منابع انسانی در ابعاد محلی و منطقه‌ای است (هاگ، ۱۹۷۹، صص ۶۷-۵۱).

بی. ک. داس^(۱) با تکیه بر فرایند صنعتی شدن روستاهای در فرایند توسعه معتقد است: صنعتی شدن در مراحل مقدماتی باید به عنوان ابزاری برای اصلاح شرایط کار و استانداردهای زندگی در جهت مقابله با فقر در ابعاد جهانی و نه فقط به عنوان ابزاری برای تولید بیشتر با استفاده از فن آوری جدید، مورد توجه قرار گیرد. اگر این تفکر در ذهن به خوبی پرورش نیابد، هرگونه کوشش برای صنعتی کردن روستاهای ممکن است منجر به مهاجرت اکثریت مردمی شود که اثرات صنعتی شدن را تجربه ننموده‌اند (داس، ۱۹۷۹، ص ۸).

اس. ک. رائو^(۲) با تحلیل روند صنعتی شدن روستاهای در چهار کشور هند، فیلیپین، کره جنوبی و ژاپن در سال ۱۹۸۵ بر نقش استقرار صنعت در روند گسترش صادرات اشاره داشته و معتقد است: هر یک از این کشورها با انتخاب الگوی مناسب صنعتی، گامی اساسی در جهت ایجاد اشتغال، افزایش درآمد و در نهایت گسترش صادرات داشته‌اند. این اثرات در فرایند صنعتی شدن فیلیپین و کره جنوبی ملحوظ‌تر است (رائو، ۱۹۸۵، ص ۱۲۵).

گروهی نیز براین باورند که صنایع روستایی مناسب‌ترین بخش اشتغال‌زایی غیر زراعی است که قابلیت گسترش فراوانی داشته و می‌تواند از مهاجرت روستائیان بکاهد. این صنایع به دلیل نیاز اندک به سرمایه، سطح فن آوری پایین و نیروی کار غیرماهر، از انعطاف‌پذیری بالایی برخوردارند (مرکز تحقیقات و بررسی مسایل روستایی، ۱۳۷۹، ص ۱۵۸).

«کلاتری» ضمن تحلیل صنایع کوچک در کشورهای در حال توسعه معتقد است: صنایع کوچک نقش مهمی در تطبیق فن آوری بانیازها، امکانات و پتانسیل‌های مادی و انسانی مناطق روستایی داشته و به درونزا کردن آن کمک می‌کنند. همچنین این صنایع از طریق تمرکز زدایی و ایجاد تعادل‌های منطقه‌ای، موجب توزیع بهینه درآمد می‌شوند و نیز با ایجاد فرصت‌های شغلی فصلی و دائمی، نرخ بیکاری را در مناطق روستایی کاهش می‌دهند (کلاتری، ۱۳۷۵، ص ۶۲).

«مجدی» در ضرورت تقویت صنایع روستایی با هدف اشتغال‌زایی می‌گوید: با تقویت صنایع روستایی می‌توان از مهاجرت روستائیان جلوگیری نمود. ایجاد اشتغال موجب بهبود وضع زندگی روستائیان شده و در پی آن مشارکت مردم در پروژه‌های افزایش یافته و در نهایت منجر به توسعه روستایی خواهد شد (مجدی، ۱۳۷۳، ص ۲۲).

مروری بر دیدگاهها و نقطه نظرات ارائه شده در باب آثار و پیامدهای استقرار صنعت در نواحی روستایی نشان می‌دهد که صنعتی شدن منتج به پنج اثر عمده در مناطق روستایی کشورهای در حال توسعه شده‌است. این آثار که در جدول شماره (۲) مورد تبیین قرار گرفته، شامل افزایش درآمد، ایجاد فرصت‌های شغلی، کاهش مهاجرتهای روستایی، بهره‌برداری از منابع محلی و گسترش صادرات است.

فرضیات و روش تحقیق

فرضیاتی که در این تحقیق مورد بررسی قرار گرفته است عبارتند از:

الف) ایجاد ناحیه صنعتی روستایی لاسجرد از طریق اشتغال‌زایی موجب کاهش مهاجرت روستائیان به شهر شده

است.

جدول ۲- پیامدها و آثار استقرار صنعت در نواحی روستایی

محققان	واژه‌های مورد تأکید	آثار و پیامدهای استقرار صنعت در روستاهای
فاؤس، ریزووانول، لیدهولم	ثبات درآمدی، کاهش اختلاف درآمد شهر و روستا، تغییر الگوی مصرف	۱ افزایش درآمد
استواری، جی‌تی‌شی	افزایش ضریب اشتغال، اصلاح شرایط کار، کاهش نرخ بیکاری	۲ ایجاد فرصت‌های شغلی
گودرایی	کاهش نسبت مهاجرت از روستا به شهر در مقایسه با نواحی روستایی فاقد صنایع روستایی روستا، تغییر الگوی مصرف	۳ کاهش مهاجرتهای روستایی
ولدسمه	بهره برداری از منابع انسانی (مشارکتهای مردمی) بهره برداری از منابع طبیعی روستا، تغییر الگوی مصرف	۴ بهره برداری از منابع محلی
راتو	انعطاف پذیری تولید، رسوخ به بازارهای جهانی روستا، تغییر الگوی مصرف	۵ گسترش صادرات

ب) گسترش کارگاهی از طریق مشارکت روستائیان توأم با ارائه اعتبارات بانکی منجر به توسعه اقتصادی و اجتماعی روستاهای واقع در ناحیه صنعتی لاسجرد شده است.

از بین نواحی صنعتی استان سمنان، ناحیه صنعتی لاسجرد به عنوان جامعه آماری، جهت آزمون فرضیات انتخاب گردید. در این بین از میان ۱۴۲ نفر کل شاغل ناحیه صنعتی، ۳۵٪ یعنی ۵۴ نفر بطور تصادفی انتخاب و از طریق تکمیل پرسشنامه، اطلاعات مورد نظر جمع آوری گردیده است. به منظور تجزیه و تحلیل اطلاعات که عمدها به صورت کیفی جمع آوری شده‌اند، از نرم افزار SPSS استفاده و فرضیات مورد نظر آزمون شده‌اند. بدین منظور جهت آزمون فرض اول از روش فراوانی (Fi) و برای فرض دوم از آزمون ویکاکسون در دو دوره قبل و بعد از اشتغال استفاده شده است.

موقعیت جغرافیایی ناحیه لاسجرد

ناحیه صنعتی لاسجرد در شهرستان سمنان، بخش سرخه و در دهستان لاسگرد واقع شده است. مساحت این ناحیه صنعتی ۱۰ هکتار و از نظر مکان استقرار در بین چهار روستای امامزاده عبدالله، جرین، ایج و لاسجرد واقع شده است. نامگذاری این ناحیه به دلیل نزدیکی به روستای لاسجرد است که در فاصله ۶ کیلومتری آن واقع شده است.

جدول شماره (۳) موقعیت و ویژگی‌های ناحیه صنعتی لاسجرد در مقایسه با سایر نواحی صنعتی مستقر در استان سمنان را نشان می‌دهد.

جدول ۳ - وضعیت نواحی صنعتی استان سمنان در پایان سال ۱۳۷۹

ردیف	نام ناحیه	محل اجرا	سال شروع	فاصله تا شهرستان	شهرستان		روستا	شهرستان
					پیشنهاد شده	پیشنهاد قطعه		
۱	لاسجدر	سمنان	۱۳۶۷	۲۵	۳۸۵	۴۲	۱۰	۱۰۵
۲	پیار جمیند	شهرورد	۱۳۷۱	۲۰	۷۲۰	۶۲	۲۰	۱۱
۳	فولاد محله	گرم‌سار	۱۳۷۱	۲۵	۲۴	۱۱	۱۰	۱۵۹
۴	پیار جمیند	پیار جمیند	۱۳۷۱	۲۰	۷۲۰	۶۲	۱۰	۱۰۵
۵	پیار آباد	دامغان	۱۳۶۹	۲۰	۷۲۰	۷۵	۲۰	۲
۶	آبرسنج	شهرورد	۱۳۷۲	۱۵	۳۵۰	۲	۱۰	۱۸
					۳۶۹	۸۳	۳۲۵	۱۳۶۲
					۹۹			۳۰۵
								۱۷۴۷۳۶۶

یافته‌های تحقیق

- ساختار سنی

از تعداد ۵۴ نفر شاغل در ناحیه صنعتی لاسجرد که مورد مطالعه قرار گرفته‌اند، حداقل سن ۱۵ سال و حداکثر ۶۵ سال با میانگین سنی ۲۶ سال بوده که در چهار گروه به شرح جدول شماره (۴) تقسیم شده‌اند. بالاترین فراوانی مربوط به گروه سنی ۲۰ تا ۴۰ سال با ۳۸ نفر و کمترین آن به گروه بالای ۶۰ سال با یک نفر تعلق داشته است. همانطور که جدول نشان می‌دهد، جامعه نمونه از ساختار سنی جوانی برخوردار است.

جدول ۴ - ساختار سنی شاغلین ناحیه صنعتی

گروه‌های سنی	فراوانی بدست آمده (نفر)	درصد فراوانی	درصد فراوانی تجمعی	درصد فراوانی
-۲۰	۹	۱۶/۷	۱۶/۷	۱۶/۷
۲۱-۴۰	۳۸	۷۰/۴	۸۷/۰۷	۸۷/۰۷
۴۱-۶۰	۶	۱۱/۱	۹۸/۱	۹۸/۱
+۶۱	۱	۱/۹	۱۰۰	۱۰۰

- ساختار دانائی

در بررسی ساختار دانائی جامعه نمونه که در شش گزینه فاقد سواد، ابتدایی، راهنمایی، متوسطه تا دیپلم، فوق دیپلم، لیسانس و بالاتر مورد بررسی قرار گرفته، بیش از ۵۷ درصد شاغلین دارای مدرک تحصیلی ابتدایی و راهنمایی، ۵/۶ درصد فاقد سواد، ۲۵/۹ در صد متوسطه و دیپلم، ۱۱/۹ درصد فوق دیپلم و تنها ۹/۳ درصد لیسانس بوده‌اند. جدول شماره (۵) این ویژگی را نشان می‌دهد.

جدول ۵ - ساختار تحصیلاتی شاغلین ناحیه صنعتی

کد	مدرک تحصیلی	فراوانی	درصد فراوانی	درصد فراوانی تجمعی
۰	فاقد سواد	۳	۵/۶	۵/۶
۱	ابتدایی	۱۲	۲۲/۲	۲۷/۸
۲	راهنمایی	۱۹	۳۵/۲	۶۳/۰
۳	متوسطه و دیپلم	۱۶	۲۵/۹	۸۸/۹
۴	فوق دیپلم	۱	۱/۹	۹۰/۷
۵	لیسانس و بالاتر	۵	۹/۳	۱۰۰
	جمع	۵۴	۱۰۰	-

وضعیت سکونتی شاغلین

از کل جامعه نمونه، ۳۶ نفر معادل ۶۶/۷ درصد در شهر و ۱۸ نفر معادل ۳۳/۳ درصد ساکن مناطق روستایی هستند.

افراد تحت تکفل

بررسی ساختار تکفلی جامعه مطابق با جدول شماره (۶) نشان می‌دهد که بیشترین تعداد افراد تحت تکفل، یک، دو و سه نفره بوده که بیش از ۵۷ درصد شاغلین را به خود اختصاص داده‌اند.

جدول ۶ - ساختار تکفلی جامعه نمونه

درصد فراوانی تجمعی	درصد فراوانی	فراوانی	تعداد افراد تحت تکفل
۲۰/۴	۲۰/۴	۱۱	۰
۴۴/۴	۲۴/۱	۱۳	۱
۶۴/۸	۲۰/۴	۱۱	۲
۷۷/۸	۱۲/۰	۷	۳
۸۵/۲	۷/۴	۴	۴
۹۴/۴	۹/۳	۵	۵
۹۸/۱	۳/۷	۲	۶
۱۰۰	۱/۹	۱	۷
—	۱۰۰	۵۴	جمع

مهارت فنی و حرفه‌ای

طبقه‌بندی ساخت شغلی و حرفه‌ای جامعه در سه رده کارگران ساده، نیمه ماهر و استادکار حاکمی از وجود ۷۸ درصد افراد در رده کارگران ساده تا نیمه ماهر و ۲۲ درصد در طبقه استادکاران است. بنابراین جامعه آماری به سمت یک ساخت شغلی-حرفه‌ای ساده تا نیمه ماهرگرایش دارد. جدول شماره (۷) این تقسیم بندی را نشان می‌دهد.

جدول ۷ - ساختار فنی و حرفه‌ای

کد	رده شغلی	فراآنی	درصد فراوانی	درصد فراوانی تجمعی
۱	ساده	۳۲	۵۹/۳	۵۹/۳
۲	نیمه ماهر	۱۰	۱۸/۵	۷۷/۸
۳	استادکار	۱۲	۲۲/۲	۱۰۰
جمع	جمع	۵۴	۱۰۰	—

نوع استخدام

ارزیابی شاغلین، متناسب با نوع استخدام در هر یک از واحدهای تولیدی در سه رده شاغلین رسمی، قراردادی و روزمزد صورت گرفته است. آمار بدست آمده نشان می‌دهد که ۱۹ نفر معادل $\frac{۳۵}{۲}$ درصد شاغلین به صورت روز مزد، ۲۳ نفر برابر $\frac{۴۲}{۶}$ درصد به شکل قراردادی و ۱۲ نفر معادل $\frac{۲۲}{۲}$ درصد به طور رسمی در هر یک از واحدهای تولیدی به فعالیت مشغول هستند. توزیع فراوانی نوع استخدام شاغلین در جدول شماره (۸) نشان داده شده است.

جدول ۸- نوع استخدام شاغلین ناحیه صنعتی

کد	نوع استخدام	فراوانی	درصد فراوانی	درصد فراوانی تجمعی
۱	روز مزد	۱۹	$\frac{۳۵}{۲}$	$\frac{۳۵}{۲}$
۲	قراردادی	۲۳	$\frac{۴۶}{۶}$	$\frac{۷۷}{۸}$
۳	رسمی	۱۲	$\frac{۲۲}{۲}$	۱۰۰
	جمع	۵۴	۱۰۰	—

مأخذ: مطالعات میدانی

سابقه استخدام و فعالیت

همانطور که جدول ۹ نشان می‌دهد، ۶۶ درصد از سابقه فعالیت شاغلین در افق زمانی یک سال و $\frac{۳۳}{۳}$ درصد در مقطع بیش از یک سال قرار دارد.

جدول ۹- میزان سابقه اشتغال در ناحیه صنعتی

سابقه کار (به سال)	فراوانی	درصد فراوانی	درصد فراوانی تجمعی
۱	۳۶	$\frac{۶۶}{۷}$	$\frac{۶۶}{۷}$
۲	۶	$\frac{۱۱}{۱}$	$\frac{۷۷}{۸}$
۳	۳	$\frac{۵}{۵}$	$\frac{۸۳}{۳}$
۴	۱	$\frac{۱}{۸}$	$\frac{۸۵}{۱}$
۵	۵	$\frac{۹}{۳}$	$\frac{۹۴}{۴}$
۶	۳	$\frac{۵}{۶}$	۱۰۰
جمع	۵۴	۱۰۰	—

سایر فعالیت‌های اقتصادی

از کل جامعه نمونه، ۴۷ نفر معادل ۷۸ درصد فاقد سایر فعالیت‌های اقتصادی و ۷ نفر برابر ۱۳ درصد دارای فعالیت

کشاورزی نیز بوده‌اند. جدول (۱۰) نشان دهنده میزان درآمد حاصل از سایر فعالیت‌های اقتصادی است.

جدول ۱۰ - درآمد جامعه از سایر فعالیت‌های اقتصادی

درصد	فراوانی	طبقه درآمدی (ریال)
۸۷	۴۷	فاقد درآمد
۵/۴	۳	۲۰۰۰۰۰-۵۰۰۰۰۰
۳/۷	۲	۵۰۰۰۰۰-۷۰۰۰۰۰
۳/۷	۲	+۷۰۰۰۰۰
۱۰۰	۵۴	جمع

وضعیت مشارکت روستائیان در امور روستا

نتایج حاصل از سنجش میزان مشارکت روستائیان در امور روستا، در چهار نوع مشارکت مالی، مشارکت نیروی کار، مشارکت سیاسی-اجتماعی و مشارکت مشاوره‌ای با شوراهای اسلامی در دو دوره قبل و بعد از اشتغال نشان می‌دهد که:

(۱) در زمینه مشارکت مالی در دو دوره قبل و بعد از اشتغال، تفاوت معناداری وجود ندارد و به عبارتی: P محاسبه شده بزرگتر از آلفا $\alpha = 0.05$ است.

(۲) در زمینه مشارکت با عرضه نیروی کار نیز در دو دوره قبل و بعد از اشتغال تفاوت معناداری وجود ندارد $P = 0.31 > 0.05$

(۳) در زمینه مشاوره‌ای مشورتی با شوراهای اسلامی در دو دوره قبل و بعد از اشتغال نیز تفاوت معناداری وجود ندارد $P = 0.37 > 0.05$

با توجه به آزمون ویلکاکسون، باید اذعان نمود که چنانچه روحیه مشارکت پذیری مالی در بین روستائیان جهت احداث کارگاه‌های کوچک چند نفره بیشتر ترویج گردد، می‌توان در آینده به احداث و گسترش این کارگاهها با کمکی که سیستم بانکی خواهد نمود و بالطبع توسعه اشتغال روستایی و پیشگیری از مهاجرت به شهرها امیدوار بود.

بحث و جمع‌بندی

نتایج حاصل از داده‌های مربوط به فرضیه اول در ناحیه صنعتی لاسجرد استان سمنان نشان می‌دهد که مهمترین هدف نواحی صنعتی روستایی، کاهش مهاجرت روستائیان به شهرها از طریق ایجاد فرصت‌های شغلی به دلایل مختلف به طور کامل تحقق نیافته است. از مجموع واحدهای تولیدی ناحیه صنعتی لاسجرد با اشتغال مطالعه شده به عنوان حجم جامعه آماری، تنها $33/3$ درصد شاغلین ساکن مناطق روستایی و مابقی یعنی $66/7$ درصد عمدتاً شهری و یا ساکن مناطق شهری بوده‌اند. همچنین عده کثیری از مجموع شاغلین ناحیه صنعتی را تبعه افغانه تشکیل می‌دهند؛ لذا فرض مذکور مبنی بر ایجاد نواحی صنعتی از طریق اشتغال‌زایی موجب کاهش مهاجرت روستائیان به شهر است که در ناحیه صنعتی لاسجرد تأیید نمی‌گردد.

همچنین در بررسی نتایج حاصل از داده‌های فرضیه دوم در مورد توسعه اقتصادی - اجتماعی روستاهای از طریق مشارکت روستائیان در گسترش کارگاهها، چنانچه روحیه مشارکت خصوصاً مشارکت مالی و در قالب سهم آورده متقاضی برای سرمایه‌گذاری، در بین روستائیان وجود داشته باشد و همچنین سیستم بانکی کشور نیز با مشارکت در قالب ارائه وام (اعتبارات خرد) به متقاضیان سرمایه‌گذاری مزبور، مساعدت نماید؛ توسعه صنایع روستایی از طریق اشتغال زایی به کاهش مهاجرت روستائیان منجر خواهد شد. مع الوصف نتایج تحقیق به عدم مشارکت فعال جامعه نمونه دلالت دارد. لذا لازم است موارد ذیل در توسعه صنایع روستایی مورد توجه قرار گیرند.

۱- اشتغال روستائیان باید با توسعه فرصت‌های شغلی از طریق صنایع کوچک در روستاهای توأم و همگام گردد.

۲- گسترش صنایع کوچک کارگاهی نیازمند مشارکت روستائیان در امور مالی روستاهای محل سکونت است.

تشکر و قدردانی

بدینوسیله از معاونت پژوهشی دانشگاه تهران که با مساعدت خود امکان مطالعه و تحقیق را فراهم نموده‌اند، تشکر

و قدردانی بعمل می‌آید.

منابع و مأخذ

- ۱- ازکیا، مصطفی (۱۳۶۵)، جامعه شناسی توسعه و توسعه نیافتگی ایران، انتشارات اطلاعات، تهران
 - ۲- باباخانی، رحمان (۱۳۸۰)، پژوهش نقش نواحی صنعتی ایجاد شده در اشتغالزایی و کاهش مهاجرت به شهرها، مطالعه موردی شهرستان سمنان - رساله کارشناس ارشد رشته جغرافیا - دانشگاه تهران - تهران
 - ۳- خزانی قوژدی، علی (۱۳۷۶)، صنایع روستایی، تحولات و توسعه - فصلنامه روستا و توسعه سال اول شماره ۲ و ۳
 - ۴- طاهرخانی، مهدی (۱۳۷۹)، نقش نواحی صنعتی در توسعه روستایی مطالعه موردی: استان مرکزی، رساله دکتری جغرافیا دانشگاه تربیت مدرس. تهران
 - ۵- قره نژاد، حسن (۱۳۷۱)، مقدمه‌ای بر جغرافیای صنعتی - نشر جهاددانشگاهی اصفهان - اصفهان
 - ۶- کلاتری، خلیل (۱۳۷۵)، صنایع کوچک، نابرابری‌های منطقه‌ای و تجربه کشورهای در حال توسعه، ماهنامه جهاد، سال شانزدهم - شماره ۱۸۸-۱۸۹
 - ۷- معاونت عمران و صنایع روستایی وزارت جهاد کشاورزی (۱۳۷۷)، مکانیابی، طراحی و اجرای نواحی صنعتی، انتشارات اداره کل طرح‌های صنعتی بهره برداری
 - ۸- مجیدی، علی اکبر (۱۳۷۳)، میزان بهره وری نیروی کار در صنایع روستایی استان خراسان و بررسی عوامل مؤثر آن، انتشارات مدیریت ترویج و مشارکت مردمی سازمان جهاد کشاورزی استان خراسان
 - ۹- میسرا، آرپی (۱۳۶۶)، صنعتی کردن روستایی در کشورهای جهان سوم - ماهنامه روستا و توسعه، گزیده مقالات شماره اولا
 - ۱۰- مرکز تحقیقات و بررسی مسایل روستایی (۱۳۷۹)، نقش جهاد سازندگی در بخش کشاورزی و توسعه روستایی انتشارات وزارت جهاد کشاورزی
- 11- Abrahom. J (1994) , " Ruyal industry and rural industrializarion in developing countries"
- 12- Bhalla , As (1982), "Rural industrialization and new economic policies" , World employment programme research, NO.3, PP.2-37
- 13- Curran. James (1993), "The Location of small and medium enterprises: Are there urban- rural differences? Routledge, PP.1-16
- 14- Foss. Olaf (1997), " Establishment structure, job flows and rural employment" , Rurnl employmeat in OECD countries, chapter. 16, PP. 239-254
- 15- Guedry. Ly(1977),"Employment impacts of rural industrialization Lasalle parish Louisiana", Louisiana rural economist, Vol. 39, No. 3, PP.3-15
- 16- Liedholm carl (1989), "The role of non-farm activities in the rural economy", Macmillian press in association with the IEA.P.uo
- 17- Misra. R.P. (1985)," Rural industrialization in third world countries," Sterting publishers, New delhi, P. 330
- 18- Rau.S.K (1985)," Rural industrialization: Policy and programme in four asian countries", asian

- productivity organization, Tokyo.
- 19- Rizwanul. Islam (1994), "Rural industrialization: An engine of prosperity in postreform rural china," world development, vol. 22, No. 11, P. 1643
- 20- Shih.J.T (1985)," Decentralized in dustrialization and rural non-farm employment in taiwan", Association of development research and training institues of asian and the pasific.
- 21- UNIDO (1984)," The role of small and Medium scale industries in OIC member states," unido, No-9, P. 487.
- 22- Woldsemai B(1979)," Prospects for rural industrialization in Ethiopia", Ethiopia journal of development research, Vol.3, No. 2, P.15.